

MINISTER-CZŁONEK RADY MINISTRÓW
SZEFE KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW

Jacek Cichocki

DMA17-24-18(28)/14
72869/14

p. Hle. Sobierajskie
p. Dyr. Napiętkarskie
p. r. Spiechalski

BIURO MINISTRA
Radca Ministra
A. Nakoneczna

Szanowny Panie Ministrze,
Anna Nakoneczna

Warszawa, dnia 25 lipca 2014 r.

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów
RM-10-74-14 28-07-2014
Do Wiadomości
Minister Sportu i Turystyki
z up. Dyrektora

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

w związku z przekazanym do rozpatrzenia przez Radę Ministrów projektem *Założeń projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym (RM-10-74-14)*, uprzejmie informuję, iż podtrzymuję zastrzeżenia zgłaszane na dotychczasowych etapach prac nad dokumentem, odnoszące się do kwestii rzeczywistej potrzeby wzmocnienia systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów i pośredników turystycznych w postaci Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, w kontekście już obowiązujących regulacji i związanych z powyższym kosztów proponowanych rozwiązań.

Należy podkreślić, iż w dniu 14 maja 2013 r. weszły w życie, wydane na podstawie art. 10 ustawy o usługach turystycznych, dwa nowe rozporządzenia Ministra Finansów, dotyczące systemu zabezpieczeń finansowych dla organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

W przedmiotowych rozporządzeniach, wprowadzono zróżnicowanie minimalnej wysokości sum gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej oraz ubezpieczenia na rzecz klienta, wymaganych od przedsiębiorców z branży turystycznej, w zależności od ryzyka, z jakim wiążą się poszczególne rodzaje imprez turystycznych (np. od zasięgu terytorialnego i środka transportu). M.in. prawie czterokrotnie podniesiono wysokość sum gwarancyjnych dla tych podmiotów wykonujących działalność organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego w przypadku imprez z lotniczym transportem czarterowym, organizowanych do krajów europejskich i pozaeuropejskich (tj. z 67 000 euro do 250 000 euro), gdy pobierana jest przedpłata przekraczająca 30 % ceny w terminie dłuższym niż 180 dni przed rozpoczęciem imprezy turystycznej.

W związku z przepisami przejściowymi, zawartymi w ww. aktach wykonawczych, nowy system zabezpieczeń finansowych przedsiębiorców turystycznych zaczął w pełni obowiązywać dopiero od końca maja 2014 r. Zatem ocena skuteczności wprowadzonych zmian będzie możliwa po zakończeniu trwającego sezonu turystycznego.

Ewentualny problem z powrotem turystów do kraju został w roku ubiegłym i bieżącym dodatkowo zabezpieczony finansowo poprzez przeznaczenie z rezerwy ogólnej budżetu państwa dla Ministra Spraw Zagranicznych odpowiednio kwoty: 1,2 mln zł (w 2013 r.) oraz 1,5 mln zł (w 2014 r.) na zapewnienie finansowania zwiększonych wydatków na opiekę konsularną, związanych z udzieleniem pomocy finansowej na pokrycie kosztów powrotu do kraju. W 2013 r. nie zaistniały żadne zdarzenia, które wymagałyby uruchomienia ww. środków.

Biorąc powyższe pod uwagę, tym bardziej konieczne jest precyzyjne określenie kosztów administracyjnych funkcjonowania nowego systemu zabezpieczającego. Przedstawiona w tekście założeń (str. 25) tabela obrazująca łączne koszty działalności Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego w latach 2014-2018 określa jedynie kwoty minimalne. Takie przedstawienie skutków

finansowych projektowanego rozwiązania nie daje pewności co do ostatecznych wydatków związanych z funkcjonowaniem Funduszu i stanowi odstępstwo od zasady określania maksymalnych kosztów wynikających z wprowadzanych zmian legislacyjnych.

Dodatkowych wyjaśnień wymaga ponadto przyjęty w założeniach sposób obliczania wysokości składek na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny, doliczanych do kosztów udziału w imprezach turystycznych. Projektodawca zakłada zróżnicowanie wysokości tych opłat w zależności od położenia państwa będącego miejscem świadczenia usług turystycznych oraz rodzaju wykorzystywanego transportu. Średnia wysokość składki została zaproponowana na poziomie 12,5 zł, co zgodnie z obliczeniami przedstawionymi w założeniach powinno zapewnić roczne wpływy w wysokości 18,6 mln zł. Po pomniejszeniu tej kwoty o 2,3 mln zł kosztów funkcjonowania Funduszu na potrzeby zaspokajania roszczeń klientów wobec niewypłacalnych organizatorów i pośredników turystycznych, rocznie gromadzono by 16,3 mln zł.

Dla celów obliczenia właściwego poziomu składek na Fundusz, użyto wysokości luki finansowej powstałej w roku 2012, która przy uwzględnieniu aktualnych rozwiązań w zakresie zabezpieczeń finansowych wyniosłaby 7 mln zł. Należy zwrócić uwagę, że sezon ten był wyjątkowo trudny dla podmiotów działających w branży turystycznej i powstałe wówczas zobowiązania wobec niewypłacalnych organizatorów i pośredników turystycznych były znacząco wyższe w porównaniu do lat poprzednich. Oznacza to, że w przypadku przyjęcia średniej wysokości składki na Turystyczny Fundusz Gwarancyjny w wysokości określonej w założeniach, kwota przeznaczona na zabezpieczenie zobowiązań wobec podmiotów niewypłacalnych ponad dwukrotnie przewyższałaby kwotę luki finansowej powstałej w roku szczególnie trudnym dla branży turystycznej. W konsekwencji przyjęcie takiego rozwiązania skutkowałoby to stałym, znaczącym wzrostem środków finansowych gromadzonych przez Fundusz.

Zważywszy na powyższe, kwestia rzeczywistej potrzeby wzmocnienia systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów i pośredników turystycznych w postaci projektowanego Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego jest dyskusyjna.

Z poważaniem

